

че: Вѣрувамъ че Исусъ Христосъ е Сынъ Божій. И заповѣда да ся спре колесница-та; и слѣзохъ и двама-та на водъ-тѣ, Филиппъ и скопецъ-тъ, и кръсти го. А когато излѣзохъ изъ водъ-тѣ, Духъ-тъ Господень грабнѣ Филиппа, и не го видѣ вече скопецъ-тъ; но отхождаше на пѣть-тъ си радостенъ. А Филиппъ ся намѣри въ Азотъ; и като прѣхождаше, проповѣдуваше евангеліе-то по всички-тѣ градове доклѣ дойде въ Кесаріѣхъ.

ГЛАВА 9.

1 А Савлъ, като дыхаше още устрашаваніе и убійство върхъ ученицы-тѣ Господни, отиде при
2 първосвященника, И поиска отъ него писма до съборища-та въ Дамаскъ, че ако бы да намѣри
3 нѣкои отъ тойзи пѣть, мъжіе и жены, да ги докара вързаны въ Іерусалимъ. И на отиваніе
4 когато приближаваше Дамаскъ, внезапно блъснѣ
5 около него свѣтлина отъ небе-то. И като паднѣ той на земіѣ-тѣ, чу гласъ, който му говорѣше: Савле, Савле, защо мя гонишь? А той рече: Кой си ты, Господи? И Господь му рече: Азъ съмъ Исусъ когото ты гонишь; не ти е
6 сно да риташъ срещъ остенъ. А той растрепранъ и смаянъ рече: Господи, що искашь да сторіѣхъ? И Господь му рече: Стани и влѣзь въ градъ-тъ, и ще ти ся каже, що трѣбва да правишь. А мъжіе-тѣ които го придружавахъ като
7 чуяхъ гласъ-тъ а не виждахъ никого, стоехъ като вцѣпени. И станѣ Савлъ отъ земіѣ-тѣ, и съ отворены очи не виждаше никого; и водѣхъ го за рѣкѣ, та го въведохъ въ Дамаскъ. И три дни минѣ безъ да види, и не яде нито пи.
10 А въ Дамаскъ имаше единъ ученикъ на име